

УДК 347.73(477)

О.П. ГЕТМАНЕЦЬ, канд. екон. наук, доц.,
Харківський національний університет внутрішніх справ

ПРОБЛЕМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ КОНТРОЛЬНИХ ПОВНОВАЖЕНЬ РАХУНКОВОЇ ПАЛАТИ УКРАЇНИ В БЮДЖЕТНОМУ ПРОЦЕСІ

Ключові слова: бюджетний контроль, правовий статус та повноваження Рахункової палати, закон про Рахункову палату, Бюджетний кодекс України, Державний бюджет, місцеві бюджети, відділення Рахункової палати

Для стабільного та ефективного розвитку бюджетної сфери, недопущення бюджетних правопорушень і злочинів в процесі складання проектів бюджетів, їх розгляду та затвердження закону й рішень про бюджети, їх виконання та звітності, держава здійснює фінансовий, тобто, бюджетний контроль. Згідно чинного законодавства України широке коло контролюючих суб'єктів має повноваження по контролю за дотриманням бюджетного законодавства на кожній його стадії, серед яких важливе місце належить Рахункової палати України.

Статус Рахункової палати, яка була створена в 1997 році як постійно діючий орган державного фінансового контролю в Україні, встановлюється ст.98 Конституції України, яка визначає, що «контроль від імені Верховної Ради України за надходженням коштів до Державного бюджету України та їх використання здійснює Рахункова палата України» (курсів - О.Г).

Повноваження Рахункової палати, які визначаються Законом України «Про Рахункову палату» (далі – Закон), остаточно не визначено. Так, відповідно до ст.1 Закону, Ра-

хункова палата – це постійно діючий орган контролю, який утворюється Верховною Радою України, підпорядкований і підзвітний їй [1]. Але далі правова норма містить суперечність, тому що проголошує: «Рахункова палата здійснює свою діяльність самостійно, незалежно від будь-яких органів держави». Вважаємо, що «самостійність, незалежність» виключає «підпорядкованість», і тому наведена стаття підлягає подальшому уточненню. До того ж, на думку Голови Рахункової палати В. Симоненка, «сьогодні на часі реформа системи контролю державних фінансів, флагманом якої повинна стати саме Рахункова палата, як незалежний і самостійний державний орган, відповідальний тільки перед Парламентом України» [2].

Контрольні повноваження Рахункової палати щодо дотримання бюджетного законодавства встановлює ст.110 Бюджетного кодексу України (далі - БК), але на відміну від інших органів фінансового контролю норми БК не встановлюють правозастосовних функцій для цього органу, не визначають методів контролю.

Результати діяльності Рахункової палати свідчать про здійснення дійового, вкрай необхідного контролю. Наприклад, за результатами перевірки Державної митної служби в 2008 році колегія Рахункової палати надала висновок, що через відсутність системного контролю за оподаткуванням ввізним митом гуманітарної допомоги Держбюджет втратив майже 340 тис. гривень [8], а внаслідок аудиту, проведеного Рахунковою палатою, в 2007 році субвенцій з державного бюджету місцевим бюджетам на заходи з енергозбереження, будівництво газопроводів і газифікацію населених пунктів, визначено, що залишилися не використаними і повернуті до бюджету майже 97 млн. гривень [9].

Питання діяльності Рахункової палати в налагодженні системи державного фінансового контролю є предметом наукових досліджень, в яких розглядаються: правові засоби

вдосконалення організаційної структури Рахункової палати [3]; необхідність надання Рахунковій палаті статусу незалежного вищого органу державного фінансового контролю [4]; правові підстави проведення Рахунковою палатою ревізій та перевірок [5]; повноваження по проведенню Рахунковою палатою експертиз законопроектів [6]; завдання та напрямки розвитку Рахункової палати як державного конституційного органу спеціальної юрисдикції в системі державного фінансового контролю [7] та інші питання. Проте, проблеми створення системи зовнішнього державного фінансового контролю на стадіях бюджетного процесу з боку Рахункової палати не розглядалися. Тому метою дослідження є аналіз повноважень Рахункової палати, як контролюючого суб'єкта в бюджетному процесі на підставі чинного законодавства та накопичений досвіду наукових досліджень щодо діяльності Рахункової палати в Україні і аналогічних органів в світі, що надасть можливість вперше в дослідженнях з фінансово-бюджетного контролю в Україні визначити шляхи подолання недосконалості в організаційно-правових засадах діяльності Рахункової палати, як провідного органу бюджетного контролю.

На підстави аналізу чинного законодавства, наукових розробок і накопиченого практичного досвіду щодо повноважень Рахункової палати вперше спробуємо окреслити коло нових повноважень, методів контролю, як головного вищого контролюючого суб'єкта в системі державного бюджетного контролю, що зробить контрольні функції більш результативними.

Аналіз ст.ст.6 і 21 Закону України «Про Рахункову палату» (далі – Закон) дозволяє зробити висновок, що, хоча Рахункова палата і не визначається в законі як вищий орган фінансового контролю, фактично вона є таким органом. Так, відповідно до ст.ст.7 і 16 зазначеного Закону всі органи державної влади, Національний банк України, підпри-

ємства, установи та організації незалежно від форм власності зобов'язані (при здійсненні Палатою контрольних заходів) надавати на її запит інформацію (документи, матеріали) про їх діяльність, яка стосується використання коштів Державного бюджету України. В публікаціях відмічається, що Рахункова палата стала нині своєрідною моделлю дійового демократичного громадянського суспільства, без якого неможливе створення демократичної держави [10].

Для визначення статусу Рахункової палати як органу незалежного, самостійного, вищого державного органу фінансового контролю в Україні, органу зовнішнього фінансового і бюджетного контролю, який існує в усіх розвинутих демократичних країнах, необхідно більш детально проаналізувати контрольні повноваження Рахункової палати на стадіях бюджетного процесу та рівнях бюджетної системи.

Повноваження Рахункової палати на першій стадії бюджетного процесу, тобто щодо складання проекту Державного бюджету України або проектів місцевих бюджетів, чинним БК не визначаються. Проте, відносини Кабміну з Рахунковою палатою встановлюються ст.33 закону «Про Кабінет Міністрів України». Відповідно до цього закону Кабмін має право отримувати від Рахункової палати відомості про результати перевірок, ревізій та обстежень, а також іншу інформацію про виконання бюджетного закону [11]. Оскільки Рахункова палата здійснює свою діяльність на принципах об'єктивності та гласності (ст.3 Закону), і за статусом є постійно діючим органом контролю, постільки будь-яка інформація про Державний бюджет України, місцеві бюджети може бути використана Кабміном для складання проекту закону про Державний бюджет України і при складанні попередніх документів, тобто Програми діяльності Кабміну, Бюджетної декларації, Основних напрямків бюджетної політики на наступний бюджетний період

або інших документів. У розробці документів, що розглядаються до складання проекту бюджетного закону на наступний рік, доцільно передбачити участь Рахункової палати, яка має відомості про макроекономічні показники діяльності країни, про стан виконання бюджетів у поточному році всіх рівнів.

Аналіз функцій Рахункової палати, що встановлюються ст.6 Закону, а також повноважень керівних органів та посадових осіб, що визначаються ст.ст.10, 11 Закону «Про Рахункову палату», свідчить про широкі контрольні повноваження Рахункової палати щодо перевірки показників виконання доходів та видатків Державного бюджету України, перевірок використання та призначення органами виконавчої влади коштів загальнодержавних цільових фондів, контролю діяльності Державного казначейства, аналізу звітів Антимонопольного комітету України щодо здійснення ним державного контролю за дотриманням антимонопольного законодавства, а також звітів Фонду державного майна України та посадових осіб, тощо. В повноваженнях Рахункової палати право надавати відомості, матеріали про бюджетний процес, висновки ревізій і перевірок дотримання бюджетного законодавства, аналізу бюджетних звітів та інших матеріалів (ст.ст.22-30 Закону), і взагалі постійно інформувати ВР України та звітувати про виконану роботу (ст.ст.32-35) [1].

Проте, інформація, якою володіє Рахункова палата, про стан виконання закону про Державний бюджет України попереднього року на стадії розробки проекту наступного бюджетного закону, не визначається нормами БК України, що значно впливає на зміст закону про Державний бюджет України або інших попередніх документів, потрібних для розробки обґрунтованого проекту бюджету.

Структура Рахункової палати побудована таким чином, що її контрольна діяльність охоплює бюджетний процес, перш за все на державному рівні. До складу Рахункової па-

лати входять Голова Рахункової палати та члени Рахункової палати: Перший заступник і заступник Голови, головні контролери і Секретар рахункової палати. Головні контролери-керівники департаментів Рахункової палати мають право бути присутніми на засіданні комітетів ВР України, колегій центральних органів виконавчої влади та інших державних органів, а також органів місцевого самоврядування (ст.11 Закону) [1].

З метою підвищення ефективності використання коштів Державного бюджету України, належного забезпечення здійснення Рахунковою палатою функцій контролю, покладених на неї Конституцією та законами України, відповідно до Постанови Верховної Ради України від 15.06.2004 року утворено територіальні представництва Рахункової палати, які мають статус структурних підрозділів Рахункової палати в регіонах. Отже, на рівні місцевих бюджетів отримання інформації щодо стану бюджетного процесу повинні надавати територіальні підрозділи Рахункової палати, що є важливим для розробки обґрунтованого рішення про місцевий бюджет. Проте, правове становище регіональних підрозділів Рахункової палати Законом не визначено.

Виходячи з аналізу завдань, функцій і повноважень можна зробити висновок, що, внаслідок свого статусу Рахункова палата володіє повною інформацією щодо бюджетного процесу як на рівні держави, так і на місцевому рівні, про стан бюджетного законодавства, має відомості, матеріали щодо складання проекту закону про Державний бюджет України і як орган, підзвітний ВР України, опосередковано контролює процес складання проекту закону про Державний бюджет України і може надавати Комітетам ВР України, народним депутатами, Кабміну, депутатам місцевих рад всі необхідні матеріали. Отже, попередній бюджетний контроль Рахункова палата здійснює шляхом аналізу, вивчення, обстеження предметів та об'єктів

бюджетного контролю, що має важливе значення для розробки змісту проекту бюджетного закону, рішення про місцевий бюджет. Для удосконалення попереднього бюджетного контролю вимагає законодавчого визначення в БК в ст.110 «Повноваження Рахункової палати з контролю за дотриманням бюджетного законодавства» повноваження щодо участі в розробці та розгляді закону про Державний бюджет України.

На другій стадії бюджетного процесу до повноважень Рахункової палати, як визначає Закон «Про Рахункову палату» (п.8. ст.7), належить право проводити експертизи проектів Державного бюджету України, а також проектів законів та інших нормативних актів, міжнародних договорів України, загальнодержавних програм та інших документів, що стосуються питань державного бюджету і фінансів України. Проте, це право ніяким чином не враховано в гл.7 БК «Розгляд та прийняття Державного бюджету України». Між тим, оскільки парламентський контроль здійснюється на кожній стадії бюджетного процесу, постільки висновки експертизи проектів бюджетів, ревізій та перевірок можуть використовуватися Комітетом ВР України з питань бюджету при розгляді проекту бюджетного закону, що важливо для повної, об'єктивної оцінки стану бюджетного процесу, усунення виявлених недоліків і потребує визначення в гл.7 БК.

Вважаємо доцільним на прохання органів представницької влади місцевого рівня проводити територіальними підрозділами Рахункової палати або її контролерами, або аудиторами експертизи відповідного проекту рішення про місцевий бюджет на наступний рік. Така діяльність може розглядатися не тільки як контрольна щодо обґрунтованості показників місцевих бюджетів, але й як допоміжна, наприклад, при складанні угод при розподілі міжбюджетних трансфертів. Встановлення в БК повноважень щодо експертизи проекту закону про Державний бюджет

України та рішень про місцеві бюджети важливо для остаточного прийняття обґрунтованого, реального відповідного бюджету. Отже, ці повноваження на другій стадії бюджетного процесу також треба визначити в ст.110 БК.

На стадії виконання бюджетів контрольні повноваження Рахункової палати щодо контролю надходжень і витрат Державного бюджету України встановлюються Конституцією України (ст.98), визначаються БК України (ст.110), Законом України «Про Рахункову палату». На відміну від конституційної норми, норма ст.110 п.1 БК не визначає права контролю за надходженням коштів, а обмежується тільки встановленням права контролю за «використанням (курсів - О.Г.) коштів Державного бюджету України відповідно до закону про Державний бюджет України», як і ст.2. Закону «Про Рахункову палату», відповідно до якої Рахункова палата організує здійснення контролю за своєчасним виконанням (курсів - О.Г.) видаткової частини державного бюджету України, витрачанням бюджетних коштів. Отже, зміни в Конституції України вимагають відповідних змін і в інших пов'язаних з нею законах.

Зміст і методи контролю Рахункової палати на стадії виконання бюджетів ст.110 БК не регламентує, що є суттєвою прогалиною. У ст.26 БК тільки визначається право Рахункової палати на проведення аудиту фінансової і господарської діяльності бюджетної установи, але не визначається процедури, механізму здійснення. Методи контролю виконання Закону про Державний бюджет України, які визначаються Законом (ст.22), не мають впливового, завершеного результативного змісту, який би підкреслював статус Рахункової палати. Так, згідно з нормами ст.22 Закону, Рахункова палата в ході виконання Державного бюджету України контролює як надходження, так і витрати бюджетних коштів, проводить оцінку та порівняння показників Державного бюджету, виявляє

відхилення та порушення, проводить їх аналіз, вносить пропозиції щодо їх усунення [2].

Поточний контроль з боку Рахункової палати в бюджетному процесі спрямовано Законом переважно на діяльність учасників бюджетного процесу на рівні Державного бюджету України щодо різних операцій з бюджетними коштами. Між тим, сфера дії Рахункової палати охоплює широке коло підконтрольних суб'єктів, до яких належать будь-які учасники бюджетного процесу, які використовують бюджетні кошти.

Звітність, як метод контролю про хід виконання Державного бюджету, постійно здійснюється Рахунковою палатою за місяць, квартал, рік (ст.ст.59, 60 БК) на підставі звітів, що повинні надавати Державне казначейство та органи стягнення. На стадії розгляду та затвердження звітності про виконання бюджетів до повноважень Рахункової палати належить перевірка річного звіту про виконання Закону про Державний бюджет України протягом двох тижнів і підготовка висновків. Тоді ж територіальні відділення Рахункової палати перевіряють поточну та річну звітність про виконання місцевих бюджетів (ст.ст.62 і 80 БК) і готують висновки для представницьких органів влади.

Таким чином, аналіз завдань функцій та повноважень Рахункової палати в бюджетному процесі, що надані Законом та БК, приводить до висновку, що Рахункова палата здійснює попередній, поточний та подальший бюджетний контроль в бюджетному процесі переважно на рівні держави, що має найважливіше значення для налагодження системи бюджетного контролю, проте її потрібно поширити на місцеві бюджети та удосконалити методи контролю та впливу. Залишається не вирішеним питання статусу та взаємовідносин Рахункової палати з іншими контролюючими суб'єктами в бюджетному процесі.

Організаційно-правові засади контрольної діяльності Рахункової палати щодо дотрима-

ності бюджетного законодавства можна визначити на підставі ст.ст.7 і 16 закону «Про Рахункову палату». По перше, об'єктами контролю з боку Рахункової палати в бюджетному процесу є операції з бюджетними коштами, які встановлені статтями закону про Державний бюджет України або пунктами рішень про місцевий бюджет, а предметами контролю є грошові документи, бухгалтерські книги, звіти, плани, кошториси витрат та інші документи щодо фінансово-господарської діяльності, касові операції з готівкою та цінними паперами, матеріальні цінності, їх облік, зберігання, витрачання. По-друге, до підконтрольних суб'єктів належать бюджетні установи та установи, що отримують кошти з бюджетів, отже, апарат ВР України, органи виконавчої влади, Національний банк України, Фонд державного майна України, інші підзвітні ВР України органи, а також інші центральні установи, місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування, розпорядники бюджетних коштів, банки, підприємства, спілки, асоціації, недержавні установи, об'єднання громадян, інші організації в тій частині, що стосується використання коштів Державного бюджету України, тобто всі учасники бюджетного процесу. По-третє, до методів контролю Рахункової палати належать перевірки, ревізії, аудит, аналіз, оцінка, обстеження, вивчення. Згідно з п.7 ст.7 до повноважень Рахункової палати належить право проводити комплексні ревізії й тематичні перевірки за окремими розділами і статтями Державного бюджету України, у тому числі бюджетів загальнодержавних цільових фондів.

Терміни, обсяги та засоби проведення ревізій і перевірок визначаються Рахунковою палатою (ст.26 Закону). Проте, не в повноваженнях Рахункової палати самостійно застосовувати заходи правопоновлюючого та карного характеру до порушників бюджетного законодавства, що притаманне іншим контролюючим суб'єктам. Так, за результа-

тами проведення контрольних заходів Рахункова палата направляє органам виконавчої влади, керівникам підприємств, установ і організацій, банкам, тобто всім підконтрольним суб'єктам та пов'язаним з підконтрольним суб'єктам, постанови та висновки, затвержені колегією Рахункової палати для прийняття відповідних заходів реагування у визначений термін, але не пізніше 15 днів з дня їх отримання. Про заходи реагування на отримані постанови і висновки Колегії Рахункової палати вона повідомляється негайно. В необхідних випадках Рахункова палата може надавати консультації та роз'яснення з питань застосування норм чинного законодавства України щодо об'єктів, на яких проводився контроль.

Таким чином, функція контролю, яка притаманна Рахунковій палаті в бюджетному процесі, не має результативного впливового значення. У разі виявлення в процесі перевірок і ревізій привласнення грошових або матеріальних ресурсів, а також виявлення фактів корупції та інших зловживань, Рахункова палата самостійно не має права притягати до відповідальності, навіть призупиняти операції з бюджетними коштами. Вона зобов'язана негайно за рішенням її Колегії передати матеріали перевірок або ревізій до правоохоронних органів та повідомити про це ВР України (ст.29 Закону). Процедура проведення перевірок встановлюється Стандартом Рахункової палати «Порядок підготовки та проведення перевірок та оформлення їх результатів» [12], відповідно до якого посадові особи об'єкта перевірки зобов'язані вживати невідкладних заходів щодо усунення виявлених порушень, відшкодування завданої шкоди та притягнення до відповідальності осіб, винних у скоєнні порушень. Проте заходи відповідальності за бюджетні порушення, які передбачаються БК для інших контролюючих органів, не визначені для Рахункової палати.

Одним із актуальних методів економічної

діяльності в процесі контролю руху бюджетних коштів визначається застосування аудитором Рахункової палати системного підходу до організації проведення перевірок і аналізу їх результатів. У щоденній роботі фахівці Рахункової палати велику увагу приділяють аналітичній діяльності, оцінці ефективності управління об'єктами перевірки. Однак зосередження тільки на виявленні недоліків і презентації пропозицій та інформації щодо бюджетного процесу майже негативно відображається на діяльності Рахункової палати, її потужності як контролюючого суб'єкта.

Таким чином, сьогодні в діяльності Рахункової палати переважають економічні методи контролю над адміністративними. Аудит як сучасний метод контролю, що пропонується в бюджетному процесі чинними нормативними актами і визначається як головний засіб контрольної діяльності нормами міжнародного права, в повноваженнях Рахункової палати в бюджетному процесі відсутньої.

Внаслідок контрольних заходів щодо порушень бюджетного законодавства Рахункова палата обмежується тільки обов'язком інформувати представницькі, виконавчі та правоохоронні органи, і може надавати консультації. На відміну від інших органів спеціальної компетенції та місцевих органів влади, в розпорядженні Рахункової палати відсутні фінансові санкції, адміністративні стягнення, які застосовуються до порушників бюджетного законодавства відповідно до ст.ст.117, 118 БК, що, на наш погляд, суттєво обмежує контрольну діяльність постійно діючого органу фінансового контролю в бюджетному процесі та його результативність.

Розгляд змісту та повноважень Рахункової палати на кожній стадії бюджетного процесу приводить до таких висновків.

По-перше, необхідним є визначення в БК статусу Рахункової палати як органу зовнішнього контролю «в частині контролю за використанням коштів Державного бюджету України» (п.4 ст.26) і подальшого норматив-

но-правового уточнення організаційно-правову статусу Рахункової палати, як державного вищого головного органу фінансового контролю, що здійснює бюджетний контроль і очолює систему зовнішніх контролюючих суб'єктів у бюджетному процесі.

По-друге, чинна ст.110 БК «Повноваження Рахункової палати з контролю за дотриманням бюджетного законодавства» обмежує контрольні повноваження вказаного органу тільки стадією виконання бюджету і не поширюється на рівні місцевих бюджетів, що не відповідає статусу Рахункової палати, визначеного Конституцією та Законом України «Про Рахункову палату». Вказана стаття потребує доопрацювання щодо повноважень з контролю бюджетного процесу на кожній його стадії та рівні бюджетів.

По-третє, згідно БК діяльність ВР України щодо контролю бюджетного процесу на кожній його стадії базується на інформації підзвітного органу – Рахункової палати, що і потрібно визначити в п.4 ст.109 БК «Повноваження ВР України з контролю за дотриманням бюджетного законодавства» щодо постійної співпраці Рахункової палати з Комітетом ВР України з питань бюджету, іншими комітетами на всіх стадіях бюджетного процесу шляхом надання доручень Рахунковій палаті щодо забезпечення відстеження, оцінки та здійснення перевірок з питань формування і виконання державного бюджету й отримання звітності про бюджету». Одночасно поширити повноваження територіальних органів Рахункової палати щодо подання місячної, квартальної та річної звітності про стан виконання рішень про місцеві бюджети до відповідних представницьких органів влади.

По-четверте, необхідно посилити значення контрольних дій в бюджетному процесі з боку Рахункової палати шляхом надання права застосування до порушників бюджетного законодавства фінансових санкцій, та адміністративних стягнень, що потребує за-

кріплення в ст.ст.117, 118 БК.

Зміни в законодавстві нададуть статусу Рахункової палати потрібної значимості і важливості як самостійному і незалежному органу державного фінансового контролю, яке і сприятиме реалізацій контрольних функцій в бюджетному процесі більш ефективними засобами, що і потрібно для налагодження ефективного контролю дотримання бюджетного законодавства всіма його учасниками.

ЛІТЕРАТУРА

1. Закон України «Про Рахункову палату» // ВВР України. – 1996. – № 46. – Ст. 213 (преамбула із змінами, внесеними згідно з рішенням Конституційного Суду України від 23.12.1997 р., № 7-зп).
2. Від перебудови до протистояння : презентація книжки Голови Рахункової палати України В. Симоненка «Пятилетки незалежності. Экономические эссе» // Голос України. – 16.06.2007. – С. 3.
3. Паньків С. Організаційна структура Рахункової палати / С. Паньків // Право України. – 2006. – № 9. – С. 17-20.
4. Горбач М. Чи потрібно законодавче визначення незалежного вищого органу державного фінансового контролю / М. Горбач // Право України. – № 7. – 2005. – С. 49-52.
5. Юхименко Л. Правові засади контролю за використанням бюджетних коштів, здійснюваного Рахунковою палатою України / Л. Юхименко // Право України. – 2003. – № 10. – С. 72-74.
6. Головань М. М. Державний фінансовий контроль і його реформування / М. М. Головань // Фінанси України. – 2003. – № 9. – С. 14-17.
7. Піхоцький В. Удосконалення і розвиток державного фінансового контролю та аудиту за надходженням коштів Державного бюджету України та їх використання / В. Піхоцький // Фінанси України. – 2007. – № 3. – С. 75-82.
8. Державний бюджет втрачає мільйони

надходжень ввізного мита. Розглянуто колегією Рахункової палати від 06.05.2008 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ac-rada.gov.ua/achamber>.

9. Бюджетну програму не викинено // Розглянуто колегією Рахункової палати від 02.06.2008 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ac-rada.gov.ua/achamber>.

10. Чи може в демократичній державі Рахункова палати бути розмінною політичною

монетою // Голос України. - 05.02.2007. – С. 3.

11. Закон України «Про Кабінет Міністрів України» : від 21.12.2008 р. № 514-IV.

12. Постанова Колегії Рахункової палати «Про затвердження Стандарту Рахункової палати «Порядок підготовки та проведення перевірок та оформлення їх результатів» від 27.12.2004 р. № 28-6. Зареєстровано в Міністерстві юстиції від 28.01.2005 р., № 115/10395.

Гетманець О. П. Проблеми вдосконалення контрольних повноважень Рахункової палати України в бюджетному процесі / О. П. Гетманець // Форум права. – 2009. – № 1. – С. 105–112 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/FP/2009-1/09gorubr.pdf>

Для формування концептуальних засад організації системи бюджетного контролю, її правового забезпечення і усунення недоліків чинної організаційно-правової бази бюджетного контролю взагалі і Рахункової палати, як його провідної ланки, зокрема, уточнено зміст та методи контролю Рахункової палати на кожній стадії бюджетного процесу.

Гетманець О.П. Проблемы усовершенствования контрольных полномочий Счетной палаты Украины в бюджетном процессе

Для формирования концептуальных основ организации системы бюджетного контроля, ее правового обеспечения и устранения недостатков действующей организационно-правовой базы бюджетного контроля вообще и Счетной палаты, как его ведущего звена, в частности, уточнено содержание и методы контроля Счетной палаты на каждой стадии бюджетного процесса.

Getmanets O.P. Problem of Improvement of Control Powers of accounting Chamber of Ukraine in Budgetary Process

For formation of conceptual bases of the organization of system of the budgetary control, its legal maintenance and elimination of lacks of working organizational-legal base of the budgetary control in general and Accounting chamber as its conducting link the maintenance and a quality monitoring of Accounting chamber at each stage of budgetary process, in particular, is specified.